

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 45/11
V Lucemburku dne 12. května 2011

Rozsudek ve věci C-391/09
Malgożata Runevič-Vardyn a Łukasz Paweł Wardyn v. Vilnius miesto
savivaldybės administracija a další

Soudní dvůr se vyslovuje k přepisu jmen a příjmení občanů Unie v dokladech o osobním stavu členského státu

Právo Unie nebrání tomu, aby byla odmítnuta změna příjmení a jmen uvedených v dokladech o osobním stavu, pod podmínkou, že takové odmítnutí nemůže způsobit dotyčným osobám značné obtíže

Malgożata Runevič-Vardyn, která se narodila v roce 1977 ve Vilniusu, je litevskou státní příslušnicí. Patří k polské menšině Litvy. Prohlašuje, že její rodiče jí dali polské jméno „Małgorzata“ a příjmení po otci „Runiewicz“. Podle jejího tvrzení byl rodný list vydaný v roce 1977 sepsán v azbuce a až v rodném listě, který byl vydán v roce 2003, byla jména a příjmení uvedena v litevské podobě, a sice „Malgożata Runevič“. Stejně jméno a příjmení je uvedeno také v jejím litevském cestovním pase, který jí byl vydán v roce 2002.

Poté, co žila a pracovala určitou dobu v Polsku, se v roce 2007 vdala ve Vilniusu za polského státního příslušníka Łukasze Paweła Wardyna. V oddacím listě vydaném oddělením matriky města Vilnius je „Łukasz Paweł Wardyn“ přepsán do podoby „Lukasz Paweł Wardyn“, což znamená, že byla použita litevská pravidla grafického záznamu bez diakritické změny. Jméno manželky je uvedeno v podobě „Malgożata Runevič-Vardyn“, což znamená, že byly použity pouze litevské znaky, k nimž nepatří písmeno „W“, a to i v případě příjmení jejího manžela připojeného k jejímu jménu. V současné době manželé bydlí se svým synem v Belgii.

V roce 2007 předložila Malgożata Runevič-Vardyn oddělení matriky města Vilnius žádost o to, aby její jméno a příjmení uvedené v rodném listě byly změněny na „Małgorzata Runiewicz“ a aby její jméno a příjmení uvedené v jejím oddacím listě byly změněny na „Małgorzata Runiewicz-Wardyn“. Vzhledem k tomu, že tato žádost byla zamítnuta, podali manželé žalobu k Vilnius miesto 1 apylinkės teismas (soud pro obvod 1 města Vilnius, Litva). Tento soud se táže Soudního dvora, zda právo Unie brání právní úpravě členského státu ukládající přepis příjmení a jmen fyzických osob v dokladech o osobním stavu tohoto státu do podoby, která je v souladu s pravidly grafického záznamu státního úředníka jazyka.

Soudní dvůr nejdříve zdůrazňuje, že směrnice 2000/43/ES¹, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ, se nepoužije na situaci manželů Wardynových, jelikož do její působnosti nespadá vnitrostátní právní úprava týkající se přepisu příjmení a jmen v dokladech o osobním stavu. I když je v tomto ohledu pravda, že směrnice odkazuje obecně na přístup ke zboží a službám, které jsou k dispozici veřejnosti, nelze mít za to, že se na takovou vnitrostátní právní úpravu vztahuje pojem „služba“ ve smyslu této směrnice.

Dále, pokud jde o ustanovení Smlouvy týkající se občanství Unie, Soudní dvůr připomíná, že i když za současného stavu práva Unie spadají pravidla upravující přepis příjmení a jména osoby v dokladech o osobním stavu do pravomoci členských států, členské státy nicméně musí při výkonu této pravomoci dodržovat právo Unie, zvláště pak ustanovení Smlouvy týkající se svobody pohybovat se a pobývat na území členských států přiznané každému občanu Unie.

¹ Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ (Úř. věst. L 180, s. 22; Zvl. vyd. 20/01, s. 23).

Soudní dvůr poznamenává, že jméno a příjmení osoby je základním prvkem její totožnosti a jejího soukromého života, jehož ochrana je zakotvena v Listině základních práv Evropské unie, jakož i Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod.

Soudní dvůr se vyslovuje k návrhu Malgožaty Runevič-Vardyn na změnu jejího jména a rodného příjmení v litevských rodných listech a oddacím listě. Pokud se tedy občan Unie přemístí do jiného členského státu a poté uzavře sňatek se státním příslušníkem tohoto jiného státu, skutečnost, že jeho příjmení a jméno, které měl před uzavřením sňatku, mohou být změněny a přepsány v dokladech o osobním stavu členského státu původu pouze s použitím znaků jazyka tohoto státu, nepředstavuje méně příznivé zacházení, než jaké požíval před využitím volného pohybu osob. Proto **neexistence takového práva nemůže odradit občana Unie, aby využil svého práva na volný na pohyb** přiznaného Smlouvou, a **tedy v tomto rozsahu nepředstavuje omezení.**

Pokud jde o návrh manželů na změnu týkající se připojení příjmení Ł. P. Wardyna k rodnému příjmení jeho manželky v litevském oddacím listě (a sice Wardyn místo Vardyn), Soudní dvůr nevyklučuje, že odmítnutí takové změny by mohlo způsobit dotyčným osobám obtíže. Takové odmítnutí nicméně představuje omezení svobod přiznaných Smlouvou pouze tehdy, je-li způsobilé vyvolat na straně dotyčných osob „značné“ administrativní, pracovní a soukromé „obtíže“. Je věcí vnitrostátního soudu, aby určil, zda odmítnutí změny společného příjmení manželů může vyvolat takové obtíže na straně dotyčných osob. Pokud tomu tak je, jedná se o omezení svobod, které Smlouva přiznává každému občanu Unie. **Je rovněž věcí vnitrostátního soudu, aby za těchto okolností určil, zda takové odmítnutí zachovává spravedlivou rovnováhu mezi danými zájmy, a sice mezi právem manželů na soukromý a rodinný život a legitimní ochranou svého státního úředního jazyka a svých tradic dotyčným členským státem.** Soudní dvůr má v projednávaném případě za to, že **nepřiměřený charakter zamítnutí žádostí o změnu, podaných manželky, by mohl případně vyplývat ze skutečnosti, že oddělení matriky města Vilnius přepsalo toto jméno Ł. P. Wardyna v témže oddacím listě v souladu s příslušnými polskými pravidly grafického záznamu.**

Pokud jde o návrh Ł. P. Wardyna na to, aby jeho jména byla přepsána v litevském oddacím listě do podoby, která je v souladu s polskými pravidly grafického záznamu, a sice „Łukasz Paweł“ (a nikoliv Lukasz Pawel), Soudní dvůr poznamenává, že rozdíl mezi litevským a polským přepisem spočívá v neuvedení diakritických znamének, která se nepoužívají v litevském jazyce. Soudní dvůr v tomto ohledu uvádí, že diakritická znaménka jsou často opomíjena v mnohých činnostech každodenního života z technických důvodů (spojených zejména s objektivními omezeními počítačových systémů). Kromě toho pro osobu, která neovládá cizí jazyk, je význam diakritických znamének často neznámý. Je málo pravděpodobné, že by neuvedení takových znamének mohlo samo o sobě způsobit dotčené osobě skutečné a značné obtíže, které by mohly vést ke vzniku pochybností o totožnosti, jakož i o pravosti dokladů předložených touto osobou. Proto Soudní dvůr konstatuje, že **odmítnutí změnit oddací list občana Unie, který je státním příslušníkem jiného členského státu, tak aby jména tohoto občana byla v tomto oddacím listě přepsána s použitím diakritických znamének, jak byla zaznamenána v dokladech o osobním stavu vydaných členským státem jeho původu, a v podobě, která je v souladu s pravidly grafického záznamu státního úředního jazyka tohoto státu jeho původu, nepředstavuje omezení svobod, které Smlouva přiznává každému občanu Unie.**

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106